

Luk 5, 1-11 – met Petrus achter Jezus aan 2
Votum/groet; Ps 100; gebed; GK 243; lezen Luk 5, 1-11; LB 532 (alt. LB 836: 1, 2, 4); preek; LB 838: 1, 2; gem gebed; LB 370; collecte; LB 150a; zegen
Bergschenhoek 22.1.2023

Dia Wie van jullie vist graag? (...) Ik niet. Vroeger namen mijn broers mij wel eens mee. Maar ik vond er niks aan. Dat gefriemel met wormen, gepruts met vislijnen, eindeloos wachten aan de waterkant. Ik ging liever wat anders doen. Maar ik ken mensen die er lyrisch over zijn: heerlijk, pure rust en ontspanning. Prima.

Nou heeft het christelijk geloof ook iets met vissen. Denk aan het ichthus-visje als teken van herkenning van christenen onderling. Vissen zit er al van meet aan in. Dat zie je in de verhalen waarin Jezus zijn leerlingen roept. Ook hier in Lukas 5. *Voortaan zul je mensen vangen*. Ik zal van jullie een visser van mensen maken. Jezus volgen leidt tot vissen. Mensen vangen voor het evangelie. Vanaf het allereerste begin. Het zit in het dna van de kerk, van onze kerk, van jou en van mij. En het is de bedoeling dat het eruit komt.

Maar wat betekent het, visser van mensen zijn? Hoe word je het? Daarover gaat Lukas 5, 1-11. Een visser van mensen worden – daarvoor moet je eerst zelf gevangen worden om daarna te kunnen vangen.

Jezus gebruikt jouw boot **dia**

Het verhaal van Lukas gaat van a tot z over vis. Niet alleen maar in het midden, met die overvolle boten vol vis. Of aan het eind met Jezus' woorden 'voortaan zullen jullie mensen vangen'. Ook al aan het begin. Als mensen zich om Jezus heen verdringen om het woord van God te horen.

Dat is mooi om te lezen. Jezus trekt de aandacht. De mensen hebben door: Er is iets bijzonders met Hem. Hij kan ons vertellen wat God te zeggen heeft. Dus: ik wil meer van Hem weten. Mooi als dat gebeurt. Ook nu nog. Gebeurde het maar zoals daar, mensen verdringen zich rondom Jezus...

Maar de vraag is: gaan al die mensen nou ook in Jezus geloven? Dat is nog geen uitgemaakte zaak. Leidt hun nieuwgierigheid ook tot geloof? Komen ze ertoe om hun leven aan Jezus te geven? Spannende vraag dus: happen ze toe?

En dan vraagt Jezus of Hij de boot van Petrus mag gebruiken. Als een soort preekstoel zeg maar. Omdat Hij anders de zee in zou worden geduwd door de mensen. Ja, dat is waar. Maar misschien is het ook wel meer. Iets symbolisch. Jezus maakt duidelijk: Ik heb er anderen bij nodig om deze mensen te bereiken. Ik wil het niet alleen doen. Petrus, mag ik jouw boot gebruiken?

Mensen vangen, visser van mensen zijn... Misschien denk je: moet ik de zending in of zo, of gemeentestichter in Rotterdam – dat kan ik niet, niks voor mij. Nee, stel je voor, dat elke volgeling van Jezus dat ging doen. Maar als Jezus jou iets anders vraagt? Mag ik jouw boot gebruiken? Mag ik gebruiken wat er nu in jouw leven is, om daarmee mensen te bereiken?

In jouw leven zijn er misschien ook dingen of plaatsen die Jezus kan gebruiken om anderen te bereiken. Jouw baan, jouw sociale contacten, jouw vriendschap met anderen, jouw plek in de buurt waar ik woon, jouw lidmaatschap van de voetbalvereniging. Denk er maar eens over: Wat in mijn leven zou Jezus kunnen gebruiken om er anderen mee te bereiken?

Hij zorgt voor de vangst **dia**

Fanatieke vissers vertellen graag hun stoere vissersverhalen. Kijk wat ik heb gevangen! Ze maken foto's, zetten het op internet. Lukas 5 lijkt ook zo'n sterk vissersverhaal te zijn. Moet je kijken wat we vingen: het net zo vol, dat het bijna scheurde, twee boten zo tjokvol vis dat ze bijna zonken!

Ja, de aandacht gaat snel uit naar het wonder van die visvangst. Maar eigenlijk moet je het verhaal lezen vanuit het eind. Dat wonder met die vissen is alleen maar een opstapje naar iets anders. Als een plaatje bij Jezus' laatste woorden: Voortaan zul je mensen vangen.

Jezus wil iets laten zien. Dit. Petrus, knoop het goed in je oren: Ik zorg voor de vangst. Het zal je verwachtingen overtreffen. Het zal gebeuren op een ongedachte manier. Jij zult het niet zien aankomen. Het zal jou overkomen en verrassen. Je hebt er nu nog geen idee van, maar let maar op: de vangst zal groot zijn.

Maar Petrus had er eerst helemaal geen zin in. De hele nacht niks gevangen. Chagrijnig en moe maakt hij de netten schoon. Gaat Jezus ook nog staan preken. Wij willen wel een keer naar huis. Zegt ie ook nog: *'Vaar uit naar diep water en gooi jullie netten uit om vis te vangen'*. Waar slaat dat nou weer op? We hebben de hele nacht niks gevangen. ER ZIT HIER GEEN VIS. Maar goed, zegt Petrus, als u het zegt... Je hoort de nukkigheid. Nou vooruit, maar het slaat nergens op.

Maar toch doen. En dan je net vol vis krijgen. Doe het nou maar, was de opdracht. En moet je kijken wat er gebeurt. Een resultaat dat al je verwachtingen overtreft. Zo zal het ook gaan met mensen vangen. Jezus zorgt voor de vangst. Dat kun jij niet sturen. Maar je mag er wel op rekenen.

Wat wij vaak kunnen denken, toch? Wij moeten van alles. Het moet goed zijn en doordacht wat wij bedenken. Anders trekken wij geen mensen. Als wij het maar goed doen. Onze inspanning beslist over het resultaat. Maar nee dus: ga nou maar gewoon, zegt Jezus, en laat Mij maar zorgen voor de vangst. Ik doe dat. Je zult er versteld van staan hoe ik dat doe.

Ik heb er zelf een aantal keren iets van gemerkt. Dat je met mensen in aanraking komt, geloof ziet ontstaan en dan merkt: God was hier allang aan het werk, veel eerder dan dat ik erbij kwam. Prachtig om te zien. Geruststellend ook. Jezus zorgt voor de vangst.

Nederigheid is een must **dia**

Wow, dat is me wat! Je zou blijdschap verwachten bij Petrus. Yes! Kijk nou, we maken de klapper van het jaar. Hier kunnen we mee thuis komen! Maar nee, Lukas vertelt iets heel anders: *'Toen Simon Petrus dat zag, viel hij op zijn knieën voor Jezus neer en zei: Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mens'*.

Er was verbijstering bij Petrus, vertelt Lukas. Ook bij de andere drie. Angst zelfs. Jezus zegt iets later: *Wees niet bang*. Verbijstering, angst – waarom deze reactie?

Nou, denk je eens in... Jezus geeft je die totaal onzinnige opdracht om het meer op te varen en nog eens de netten uit te gooien. Je vindt het maar niks en toch doe je het. En dan gebeurt er dit! Dan schrik je je toch kapot. Met Wie heb ik hier eigenlijk te maken? Opeens besef je: hier sta ik, klein zondig mensje oog in oog met de Heer van

de schepping. Geschokt door Gods glorie. Oog in oog met Jezus' macht en grootheid. Als Hij dit kan, wat kan Hij dan niet!

En ik maar twifelen aan zijn macht. Vragen stellen bij wat Hij wil. Klein van Hem denken. Zeggen: wat heeft het voor zin... Dat is nou precies de zonde waaraan we ons schuldig kunnen maken. Klein van Jezus denken. Vergeten met Wie je te maken hebt. Je bezwaren uiten: dit is stom, dit heeft geen zin, ik kan het niet, ik wil het niet, laat toch zitten...

Ja, dan past het. Ga weg van mij, ga weg van ons, wat moet u toch met ons, Heer Jezus... En Jezus? Zegt Hij: Inderdaad, waardeloos, niks waard, niet geschikt om mensen te vangen, ga maar weg. Nee dus. *Wees niet bang*. Oog in oog sta je met Jezus' grenzeloze macht. Maar oog in oog sta je ook met de overvloed van zijn genade. Ik ga je toch gebruiken. Jij met je zonde van jou – kom mee, voortaan zul je mensen vangen.

Wie is er geschikt om visser van mensen te zijn? De durfal? De visionair? De daadkrachtige actieveling? We kunnen het maar zo denken. Ja, die zijn geschikt. Maar wat hier staat: geschikt, echt geschikt, door Jezus kunnen worden gebruikt – dat kan alleen zo en niet anders. In besef van eigen nederigheid en ongeschiktheid. En diep onder de indruk van Jezus' grootheid en macht. Nederigheid is een must.

Je wordt gevangen om te vangen **dia**

Dat is het verhaal, vertelt Lukas. Zo is het begonnen. Door Jezus geroepen om vissers van mensen te zijn. Zo in ons dna gekomen. Wij samen als Jezus' kerk. Jij, ik als volgelingen van Jezus. Op aarde neergezet om vissers van mensen te zijn. Lieve mensen, er gaat echt iets niet goed als het bij ons niet in het systeem zit, als het niet een soort tweede natuur van ons is, of als er helemaal niks van is te merken, dat we dit samen willen, dit samen doen. Dat kan en mag niet zo zijn, het is gegeven met het volgen van Jezus. Vissers van mensen zijn... Het is geen optie. Niet iets waarvan je kunt zeggen samen: laten we daarmee aan de gang gaan, als we onze andere dingen op orde hebben. Nee, dit is wat we zijn. Geroepen en dus visser van mensen.

Maar wacht even... Vissen – niet echt diervriendelijk. Zo'n haak door de bek, een dier pijn doen. Moet ik dat ook doen? Mensen aan de haak slaan, pijn doen? Maar – nu komt er een mooi detail. Mensen vangen: Jezus gebruikt daar een woord waarin het

woord 'leven' in terugkomt. Je zou kunnen zeggen dat Hij: voortaan zul je mensen vangen *om te leven*. Dat gaan jullie doen. Niet mensen aan de haak slaan, maar opvissen uit het water van de dood, hen vangen zodat ze gaan leven.

Oké, gelukkig, dat is mooi. Maar hoe? Zomaar je hengel uitgooien, afwachten tot de vissen bijten? Folders bijvoorbeeld. Huis aan huis acties. Vriendendiensten. Collega's en burens aanspreken. Nou, dat is niet meteen verkeerd of zo. Maar ik denk dat iets anders veel belangrijker is. Hoe ving Jezus Petrus? Met de overvloed van zijn genadige liefde: wees niet bang, kom maar gewoon met Mij mee. Zo werd Petrus gevangen om zelf te gaan vangen.

Jezus' hengelinstructie is dit: Ga op weg. Ga achter Mij aan om te gaan vissen met het net van de liefde. Gebruik de hengel van de vrijgevigheid. De vislijn van de barmhartigheid. De dobber van de vredelievendheid. Het aas van de hartelijke liefde. Volg Mij, breng in de praktijk wat je van Mij hebt geleerd. Zo word je een visser van mensen. Ik doe dan wel de rest, ik zorg voor de vangst.

Hoe word je visser van mensen? Het staat en valt met dit: Jezus volgen, achter Hem aan gaan. Ga nou maar gewoon. Jezus zal er mooie dingen mee doen. Misschien wordt er maar één gevangen. Maar onderschat het niet. *Wie één mens redt, redt de hele wereld...*

Slot **dia**

Tenslotte. Mensen vangen... Gaat dat ook over jou? Ik hoop het. Ik hoop ook dat je er niet meteen bang van wordt, oei, eng, niks voor mij. Wat ik goed herken trouwens. Maar jij kunt het, ik, wij samen. Denk er eens over na: bij wie zou ik in de komende week zo'n hengel van de liefde kunnen uitgooien? Met wie zou ik iets kunnen delen van de overvloed die ik zelf van Jezus krijg? Ga nou maar gewoon. Wees niet bang. En vertrouw: Jezus zorgt voor de vangst.

Amen